

synes det mig rigtigt nok, at der i Ministerens Forslag er overladt alt for meget til Dommerens Skjon derved, at der ikke er gjort Forskiel paa de forskjellige Gange, Overtrædelsen skeer; saaledes som Sagerne nu staae, anseer jeg det imidlertid for rigtigst at antage en af Delene, enten Udvalgets Forslag eller den ærede Justitsministers, og i det Tilfælde at Justitsministerens Forslag skulde blive antaget, vil jeg til 3die Behandling enes med Flere om at stille det Ændringsforslag, at denne Variation, Fængsel eller Fængsel paa Vand og Brød, maatte gaae ud. Jeg er ikke saa juridisk kyndig i disse Sager, at jeg kan indsee, hvad der vilde være det Retteste af disse to Forslag; kun mener jeg, som jeg allerede før har bemærket, at Domstolene efter Justitsministerens Forslag vilde faae formegen Indsyldelse.

Rayer: Jeg vil blot tillade mig nogle faa Bemærkninger med Hensyn til de Ændringsforslag, som ere stillede af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts første Valgfreds (Lindberg). Ved den Motivering, han nylig gav af sine Forslag, udtalte han sig med stor Varme imod Lægernes Laugsraad; men det hendes meget ofte, at, naar man bevæger sig i saadanne almindelige Sætninger, kommer man i Modsigelse med sig selv, og dette har ogsaa været Tilfælde med den ærede Rigsdagsmand, som netop i sit Foredrag har talt — Laugsrådens Sag. Det første af hans Ændringsforslag gaaer nemlig ud paa, at Dvafsalveri kun skal straffes, naar det udøves „for Betaling“; det er altsaa ikke hans Hensigt at værne om, at de Syge ikke udsættes for letindig Behandling, derved at de tages under Guur af Folk, som ikke forstaae sig derpaa, men derimod har det været hans Hensigt at værne om de private Lægers Rettighed, idet kun de, som gjøre Indgreb deri, straffes. Dette har ikke været Udvalgets Mening og kan heller ikke være Thingets. Hensigten med disse Straffe maa være at beskytte de Syge; saalænge man nemlig ikke ifølge Lovgivningen er istand til at skaffe dem Erstatning, der have lidt Skade ved slet Lægebehandling, kan Staten ikke paa anden Maade give sine Undersaatter Garant i denne

Henseende, end ved at opstille Betingelser for Udøvelsen af denne Ret; men ved at optage en saadan Sætning i Lovgivningen: at Dvafsalveri kun skal straffes, naar det udøves „for Betaling“, vilde man netop gjøre Lægerne til et Laug og indføre en vis Laugsvang; men det kan umuligt være den ærede Rigsdagsmands Mening.

Hvad det andet Ændringsforslag angaaer, som han har stillet, nemlig at fire Maaneders Fængsel kun skulde anvendes i det Tilfælde, hvor det bevises, at Curen har forværret den Syges Tilstand, saa er dette Forslag aldeles upraktisk; thi der vil, saa at sige, aldrig kunne føres noget juridisk Beviis for, at Curen har forværret den Syges Tilstand; men efter hvad den ærede Rigsdagsmand nylig har udtalt, saa har dette heller ikke været hans Mening, idet han kun har antaget, at den foreslaaede Straf var for streng i det Tilfælde, det kunde bevises, at Curen havde gavnet den Syge; men naar dette er Meningen, saa maatte han have formuleret sit Ændringsforslag saaledes, at fire Maaneders Fængsel ikke kan anvendes, naar det bevises, at Dvafsalvercuren har forbedret den Syges Tilstand. Dersom han vilde forandre det saaledes, saa troer jeg ikke, at der vilde være det Mindste til Hinder for at gaae ind derpaa; men ogsaa i dette Tilfælde vil det være yderst vanskeligt at føre det fornødne Beviis. Med Hensyn til det Forslag, som er stillet af den ærede Justitsminister, saa kan jeg aldeles henholde mig til, hvad den ærede Ordfører derom har sagt; det forekommer mig, at Ministerens Forslag ikke gjør den nærværende Tilstand synderlig bedre, end den allerede er. Straffen navnlig for første Gang begaaet Dvafsalveri kan nemlig i enkelte Tilfælde blive saa høi, at den upaatvilelig vil være for streng efter vore Sæder, og af den Grund vanskelig vil blive anvendt. At Straf af Vand og Brød kan anvendes ved oftere Udøvelse af Dvafsalveri, troer jeg ogsaa er noget for strengt; man maa vel vogte sig for at belægge en Forseelse af denne Art, som i mange Tilfælde kun udspringer af reen Iver for at gavne sine Medborgere, med vanværende Straffe. Det Exempel, som den ærede Justitsminister har